

Alicja Sekuła
Politechnika Gdańska

SAMOCENA SYTUACJI JEDNOSTEK SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO ZAWARTA W STRATEGIACH ROZWOJU GMIN

1. Istota strategii

W wyniku przebudowy systemu społeczno-gospodarczego zmianie uległy reguły funkcjonowania samorządów terytorialnych. Obecnie same, w ustawowo określonych granicach, decydują o kierunkach i tempie rozwoju jednostki terytorialnej. Władze gminne są zainteresowane korzystaniem i rozwijaniem narzędzi, które sprzyjają tworzeniu atrakcyjnych warunków dla mieszkańców oraz podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na ich obszarze, tym samym przyczyniając się do rozwoju terytorium.

Jednym z narzędzi jest strategia rozwoju funkcjonująca w jednostkach przestrzennych stopnia podstawowego w postaci dokumentu zatwierdzonego przez radę gminy/miasta. Przeglądając literaturę z zakresu planowania strategicznego¹, można zauważyć, że przy opisie strategii poruszane są najczęściej wątki dotyczące celów, otoczenia, przyszłości, planowania i planów oraz zasobów.

Nie wszystkie poruszone wątki znajdują odzwierciedlenie w definicjach strategii. Niektóre są czasami traktowane jako „warunki brzegowe” wyznaczające granice, w obrębie których strategie mogą być budowane i realizowane, kiedy indziej autorzy chcą wyeksponować znaczenie jednego z nich, stąd nacisk na wybrany element².

¹ Planowanie strategiczne to proces, w wyniku którego formułuje się strategię.

² Czyni tak chociażby A. Myna [4, s. 34], definiując strategię jako sekwencje działań zmierzających do osiągnięcia celów: perspektywicznych, powszechnie akceptowanych i niekoniunkturalnie ważnych dla długofalowego rozwoju.

Do definicji wieloaspektowych można zaliczyć podejścia, według których strategia to:

- „określona koncepcja systemowego działania, polegająca na po pierwsze – formułowaniu zbioru perspektywicznych celów rozwojowych i ich modyfikacji w zależności od zmieniających się uwarunkowań zewnętrznych i wewnętrznych, po drugie – określeniu niezbędnych zasobów ludzkich, rzeczowych, finansowych i naturalnych niezbędnych do realizacji przyjętych celów, po trzecie – określeniu sposobów postępowania (reguł działania, dyrektyw) zapewniających realizację przyjętych perspektywicznych celów rozwojowych oraz optymalne wykorzystanie i rozmieszczenie przestrzenne zasobów dla zapewnienia danej społeczności lokalnej optymalnych warunków egzystencji i rozwoju” [5, s. 45-46];
- zapis dokonanych wyborów ujmujących główne cele i uwarunkowania rozwoju gminy w horyzoncie 10-15 lat w zmieniających się uwarunkowaniach wewnętrznych i zewnętrznych, przy czynnym uczestnictwie aktorów publicznych i prywatnych, pomagających w wyborze kierunków rozwoju, ich relacji i sekwencji i będących istotnymi uczestnikami w procesie realizacji strategii [1, s. 194];
- sposób osiągania obranych celów przez sterowanie rozwojem; określa cele, sekwencję działań i zadań mających zapewnić harmonijny rozwój gminy, rozumiany jako równoważący ekonomiczne i ekologiczne aspekty, akcentujący długofalowe skutki; strategia przedstawia sposób użytkowania sił istniejących w lokalnych systemach [1, s. 546-547];
- zapis zintegrowanych i skoordynowanych działań przedstawiający cele do osiągnięcia oraz zadania do wykonania w określonym czasie, w odniesieniu do zmieniających się uwarunkowań wewnętrznych i zewnętrznych oraz przy uwzględnieniu dostępnych zasobów.

Jako wymierny efekt skutecznej realizacji ustaleń zawartych w strategii traktuje się wzrost poziomu życia mieszkańców i rozwój gospodarki na danym obszarze [6, s. 57].

2. Analiza strategiczna SWOT

Tworzenie strategii jest procesem złożonym i wieloetapowym. Składają się na niego czynności wymagające określonej sekwencji kroków. Przyjmując najbardziej ogólną formułę, w strategii można wyróżnić część diagnostyczną, na którą składa się ocena procesów rozwojowych w przeszłości i prognoza przyszłości determinowana przez zjawiska i czynniki tkwiące w stanie istniejącym (tzw. diagnoza prospektywna), oraz część prognostyczną, dotyczącą przyszłości gminy. Niezależnie od poglądu, które elementy należy wyeksponować jako niezbędne w tej części, można zauważyć, że zawsze pojawia się analiza SWOT, czyli „kompleksowa metoda służąca do badania otoczenia organizacji oraz analizy jej wnętrza” [2, s. 234]. Przeprowadza się ją w układzie czterech grup czynników wyodrębnionych na podstawie analizy zjawisk podzielonych na zewnętrzne (poza jednostką terytorialną) i wewnętrzne (w jej obrębie) oraz na sprzyjające (pozytywne) i niesprzyjające (negatywne). W zależności od miejsca

powstawania i sposobu oddziaływania opisanych powyżej elementów wydzielone zostają cztery grupy czynników: szanse (zewnętrzne pozytywne), zagrożenia (wewnętrzne negatywne), silne strony (wewnętrzne pozytywne) i słabe strony (wewnętrzne negatywne). Po identyfikacji atutów oraz barier układu lokalnego i otoczenia strategia rozwoju lokalnego powinna być tak projektowana, aby wykorzystać mocne strony, przezwyciężyć słabości, uchwycić możliwości i bronić się przed zagrożeniami.

W zależności od stopnia agregacji podaje się różną liczbę obszarów, które powinny być ocenione i przeanalizowane w celu przedstawienia rzeczywistego stanu gminy. Istotniejsze jest przedstawienie wszystkich uważanych za kluczowe. Dlatego przed analizą obszarów z zakresu sytuacji wewnętrznej czy też otoczenia należy dokonać oceny, które z nich są uważane za istotne i mające decydujący wpływ na funkcjonowanie jednostki przestrzennej.

Efektom końcowym tego etapu konstruowania strategii powinien być obraz jednostki przestrzennej obecnie i w przyszłości. W tworzeniu tego obrazu powinny uczestniczyć wszystkie grupy zamieszkujące dany obszar, reprezentowane przez tzw. liderów lokalnych. Dlatego analizę SWOT można uważać za odzwierciedlenie opinii o gminie, jaka panuje wśród społeczności lokalnej.

3. Zakres badań

Badaniem objęto gminy województwa pomorskiego. Pytania dotyczące strategii rozwoju przedstawiono w 5 obszarach badawczych: podstawowe informacje o gminie, struktura wdrażanej strategii, zawartość merytoryczna strategii, gospodarka finansowa gmin oraz opinie o roli strategii w funkcjonowaniu gmin. Materiał zanalizowany w niniejszym artykule wchodził w skład trzeciego obszaru badawczego. Dotyczył składowych dokumentu strategicznego. Przedstawiciele gmin wypowiadali się, do jakich obszarów z życia gmin odwoływano się w poszczególnych częściach strategii, a następnie wypisywali najistotniejsze z nich.

Na część dotyczącą analizy SWOT składały się trzy pytania: pierwsze, odnoszące się do sytuacji wewnętrznej, drugie – do otoczenia oraz trzecie, w którym gminy wpisywały najważniejsze atuty, słabości, szanse i zagrożenia. Dwa pierwsze pytania były koniunktywne, przy czym w przypadku sytuacji wewnętrznej zaproponowano 23 obszary, a przypadku otoczenia – 16. Trzecie pytanie miało charakter otwarty. Przedstawiciele jednostek terytorialnych wpisywali najważniejsze elementy analizy SWOT ujęte w strategiach. W tym przypadku liczba klas (obszarów) była zmienna i zależna od stopnia zbieżności wpisanych odpowiedzi.

4. Wyniki badań

Jak już wspomniano, badania ograniczono do analizy SWOT. Pojawiła się ona w 95% dokumentów strategicznych. W przypadku sytuacji wewnętrznej zdecydowanie (prawie 85% wskazań) na pierwszym miejscu występuje infrastruktura tech-

niczna. Między następną w kolejności strefą – turystyką i rekreacją – jest różnica ponad ośmiu punktów procentowych. Wysokim notowaniem (70% odpowiedzi i więcej) cechuje się ponadto sześć obszarów, tj. rynek pracy, rolnictwo, oświata i wychowanie, gospodarka oraz zagospodarowanie przestrzenne (por. tab. 1). Najrzadziej gminy odnosiły się do sytuacji politycznej. Kolejne dwie sfery, które pojawiły się rzadko, czyli historia (zabytki) oraz leśnictwo uzyskały ponad 27% wskazań. Oznacza to, że częściej niż co czwarta gmina rozważała wymienione elementy, szukając w nich swoich atutów bądź słabości. Również i w tym przypadku średnia obrazująca przeciętną liczbę zanalizowanych obszarów jest wysoka – wynosi ponad 50%, a dokładnie 12 na 23 zaproponowane obszary.

Tabela 1. Obszary poddane analizie podczas identyfikowania silnych/słabych stron gmin województwa pomorskiego

Nazwa obszaru	% wskazań	Nazwa obszaru	% wskazań
Infrastruktura techniczna	84,9	kultura	50,7
Turystyka i rekreacja	76,7	bezpieczeństwo publiczne	49,3
Rynek pracy	75,3	sytuacja finansowa mieszkańców	43,8
Oświata i wychowanie	72,6	szkolenia	42,5
Rolnictwo	72,6	mieszkalnictwo	35,6
Gospodarka	69,9	współpraca z innymi podmiotami	32,9
Zagospodarowanie przestrzenne	69,9	zarządzanie gminą	31,5
Środowisko przyrodnicze	64,4	współpraca zagraniczna	28,8
Sytuacja finansowa gminy	61,6	leśnictwo	27,4
Położenie geograficzne	60,3	historia/zabytki	27,4
Opieka społeczna	58,9	sytuacja polityczna	13,7
Demografia	54,8		

Źródło: opracowanie własne.

By zbadać, jak gminy oceniają wpływ otoczenia – szanse i zagrożenia z niego płynące, zastosowano odmienny zestaw pytań. Liczba zaproponowanych obszarów była nieco mniejsza, wynosiła 16. Zauważyć można, że gminy chętniej analizują sytuację w obrębie jednostki niż w otoczeniu. Przyczyną jest prawdopodobnie łatwiejsza i prostsza identyfikacja tego, co dzieje się wewnątrz gminy. Opcja najczęściej analizowana – położenie geograficzne regionu – była brana pod uwagę przez trzy na cztery zapytane jednostki terytorialne, co stanowi ponad osiem punktów procentowych mniej niż w poprzednim pytaniu.

Chcąc osądzić relacje z otoczeniem, jednostki przestrzenne brały także (por. tab. 2) pod uwagę: stan środowiska przyrodniczego, gospodarkę oraz infrastrukturę techniczną w regionie. Wynika z tego, że większego znaczenia nabiera dla samorządów terytorialnych to, co dzieje się w najbliższym sąsiedztwie. Wśród odpowiedzi wybranych co najmniej przez co drugą gminę tylko jedna opcja nie dotyczy regionu. Jest to proces integracji z Unią Europejską. Pozostałe dwa, czyli specyfika (cechy charakterystyczne) oraz demografia, również odnosiły się do regionu, w skład którego wchodzi jednostka terytorialna. Średnia nota liczby analizowanych obszarów jest niższa niż w poprzednich

omawianych przypadkach. Wynosi ponad 41%, co w przeliczeniu daje niecałe 7 obszarów na 16 zaproponowanych.

Aby poznać szczegóły analizy SWOT, poproszono gminy o wypisanie maksymalnie pięciu najistotniejszych elementów każdej z czterech części analizy. Przy takim sposobie badań liczba i nazwy grup, zwanych czasami klasami (od nazwy metody – klasyfikacji), zależą od rodzaju wypisanych odpowiedzi i powstają po analizie i agregacji takich samych lub podobnych sformułowań pod jedną nazwą. W przypadku silnych stron wspomnianych klas powstało 16, w przypadku słabości – 17, szans – 14, a zagrożeń – 15.

Tabela 2. Obszary poddane analizie podczas identyfikowania szans i zagrożeń gmin województwa pomorskiego

Nazwa obszaru	% wskazań	Nazwa obszaru	% wskazań
Położenie regionu	76,5	czynniki społeczne w skali regionu	39,7
Stan środowiska w regionie	70,6	system prawny	35,3
Gospodarka w regionie	69,1	gospodarka kraju	33,8
Infrastruktura techniczna w regionie	63,2	czynniki społeczne w skali kraju	23,5
Specyfika regionu	52,9	czynniki polityczne w skali kraju	17,6
Proces integracji europejskiej	52,9	czynniki polityczne w regionie	14,7
Demografia w regionie	48,5	infrastruktura techniczna w kraju	11,8
Wpływ innych jednostek samorządu terytorialnego	39,7	demografia w kraju	10,3

Źródło: opracowanie własne.

Tabela 3. Silne strony przedstawione przez gminy województwa pomorskiego w strategiach

Nazwa obszaru	% wskazań	Nazwa obszaru	% wskazań
Walory przyrodniczo-turystyczne	83,3	zarządzanie gminą	18,1
Położenie geograficzne	57,0	dziedzictwo kulturowe	16,7
Potencjał ludzki	54,2	patriotyzm lokalny	11,1
Zagospodarowanie przestrzenne	52,8	wykształcenie mieszkańców	6,9
Infrastruktura techniczna	31,9	stan oświaty	6,9
Gospodarka	29,2	potencjał społeczny	5,6
Rolnictwo	20,8	sytuacja finansowa mieszkańców	2,8
Leśnictwo	19,4	budżet gminy	2,8

Źródło: opracowanie własne.

Atuty wymieniane przez samorządy podzielono na pięć grup. Kryterium wyodrębnienia była różnica w procencie wskazań między poszczególnymi klasami. Wyniosła ona odpowiednio 26,3, 20,9, 8,4 oraz 5,6 punktu procentowego (por. tab. 3). Gminy jako swój atut bardzo często wskazywały walory przyrodniczo-turystyczne. Do tej kategorii włączono także odpowiedzi mówiące o walorach środowiskowych, krajobrazowych czy klimatycznych. Wśród elementów często wymienianych pojawiły się: położenie geograficzne (i komunikacyjne), zasoby zgromadzone w potencjale ludzkim oraz zagospodarowanie przestrzenne. Eksponując drugi przytoczony czynnik, gminy szczyły się mieszkańcami, podkreślały ich przedsiębiorczość,

aktywność gospodarczą, pracowitość. Nadto wymieniały niski koszt siły roboczej na ich terenie oraz zwracały uwagę na aspekt ilościowy – dużą rezerwę siły roboczej czy sprzyjającą strukturę demograficzną. Opisując trzeci element, podkreślały nie tylko istnienie czytelnej koncepcji zagospodarowania przestrzennego, ale i atuty z nią związane: brak niejasnych sytuacji dotyczących własności gruntów, precyzyjnie wyznaczone tereny pod inwestycje i ich atrakcyjne położenie. Grupę trzecią, stworzoną przez odpowiedzi dość często pojawiające się w wypowiedziach ankietowanych samorządów, tworzą dwie składowe: infrastruktura oraz szeroko pojęta gospodarka, rozumiana nie tylko jako jej stan (dobry), ale i struktura czy siła oddziaływania na inne jednostki, a także poziom rozwoju gospodarczego w gminie. Następną dwie grupy to odpowiedzi pojawiające się rzadko lub sporadycznie. Należą do nich: stan rolnictwa i gleb (a także potencjał rolniczy, struktura rolnictwa czy gospodarstw rolnych) oraz leśnictwa (wielkość, rozległość zasobów leśnych, w tym nie tylko drewna, ale i runa leśnego). W grupie czwartej znalazły się ponadto wypowiedzi o władzach samorządowych, kładące nacisk na duże doświadczenie, aktywność w pomocy mieszkańcom i osobom z zewnątrz (turystom, inwestorom), dużą przychylność i sprawność zarządzania oraz o walorach kulturowych i historycznych gminy. Opcją, która zdobyła ponad 10% wskazań, choć zaliczono ją już do grupy ostatniej (odpowiedzi sporadycznych), był patriotyzm lokalny, objawiający się zintegrowanym społeczeństwem, chętnym do podejmowania działań na rzecz gminy, a także dużym poparciem dla działalności władz i dobrze zakorzenionymi tradycjami rodzinnymi.

Wśród słabości, wymienionych przez gminy wyróżniono cztery klasy. Pierwsza jest jednoelementowa. Jako jedyna przekroczyła barierę 50% wskazań, dokładnie 64,8% (por. tab. 4). Tworzą ją odpowiedzi mówiące o bezrobociu w gminie i czynnikach z nim powiązanych, a więc płytki rynek pracy, pauperyzacja społeczeństwa, mała podaż pracy czy mała liczba podmiotów gospodarczych. Podkreślane są przy tym niewielkie perspektywy na zmianę obecnej niekorzystnej sytuacji. Drugą grupę tworzą odpowiedzi, które zyskały w granicach 40-50% wskazań. Po pierwsze infrastruktura techniczna, jej zły stan oraz braki niektórych składników (np. oczyszczalnia ścieków, wysypiska śmieci), po drugie nazwany ogólnie czynnik ludzki. Składają się na niego predyspozycje i zachowanie mieszkańców, takie jak: mała przedsiębiorczość, rzadkie podejmowanie inicjatyw, niskie kwalifikacje siły roboczej (wykształcenie), które zwykle są nieodpowiednie do obecnych wymagań gospodarki. Gminy często podkreślają niedostosowanie społeczeństwa do zmian, apatię, a nawet marazm wśród swojej ludności. Konsekwencją takich zachowań są patologie społeczne, prowadzące do braku poczucia bezpieczeństwa wśród mieszkańców. Grupa trzecia, w odróżnieniu od poprzedniej, jest dość liczna i charakteryzuje się niewielkimi różnicami w wielkości wskazań. Tworzy ją sześć opcji, a różnica między skrajnymi wynosi 5,6%. Na miejscu pierwszym jest stan dróg i ulic, rozpatrywanych pod względem zarówno jakości, jak i ilości (przepustowości). Następną gospodarka gminna – jej stan i struktura, a w szczególności brak pożą-

danych dziedzin przemysłu, szczególnie przetwórstwa i usług. W dalszej kolejności rolnictwo. Tyle samo wskazań zyskało położenie gminy, które jest problemem, gdy analizujemy odległość od aglomeracji trójmiejskiej, innych dużych miast czy istotnych węzłów komunikacyjnych. W podobnej wielkości jak peryferyjne położenie oceniane negatywnie jest zaplecze turystyczne. Przedstawiane jest dwojako: po pierwsze jako wykorzystane w niedostatecznym stopniu (baza istnieje, lecz nie ma zadowalającej liczby chętnych), a po drugie jako zbyt ubogie lub z brakami w bazie turystycznej, hotelowej, gastronomicznej, oferowanej turystom. Ostatnim elementem grupy trzeciej jest budżet gminny charakteryzujący się niezadowalającym poziomem dochodów własnych bądź zbyt szczupłymi środkami, nie pozwalającymi inwestować.

Tabela 4. Słabe strony przedstawione przez gminy województwa pomorskiego w strategiach

Nazwa obszaru	% wskazań	Nazwa obszaru	% wskazań
Bezrobocie i rynek pracy	64,8	zagospodarowanie przestrzenne	19,7
Infrastruktura techniczna	47,9	zarządzanie gminą	16,9
Potencjał ludzki	42,3	oświata	12,7
Stan dróg i ulic	35,2	inwestycje	12,7
Gospodarka gminna	33,8	powierzchnia gminy	9,9
Rolnictwo	32,4	stan środowiska w gminie	5,6
Położenie geograficzne	32,4	konsekwencje przemian ustrojowych	5,6
Baza turystyczna	29,6	brak patriotyzmu lokalnego, współpracy	4,2
Finanse gminne	29,6		

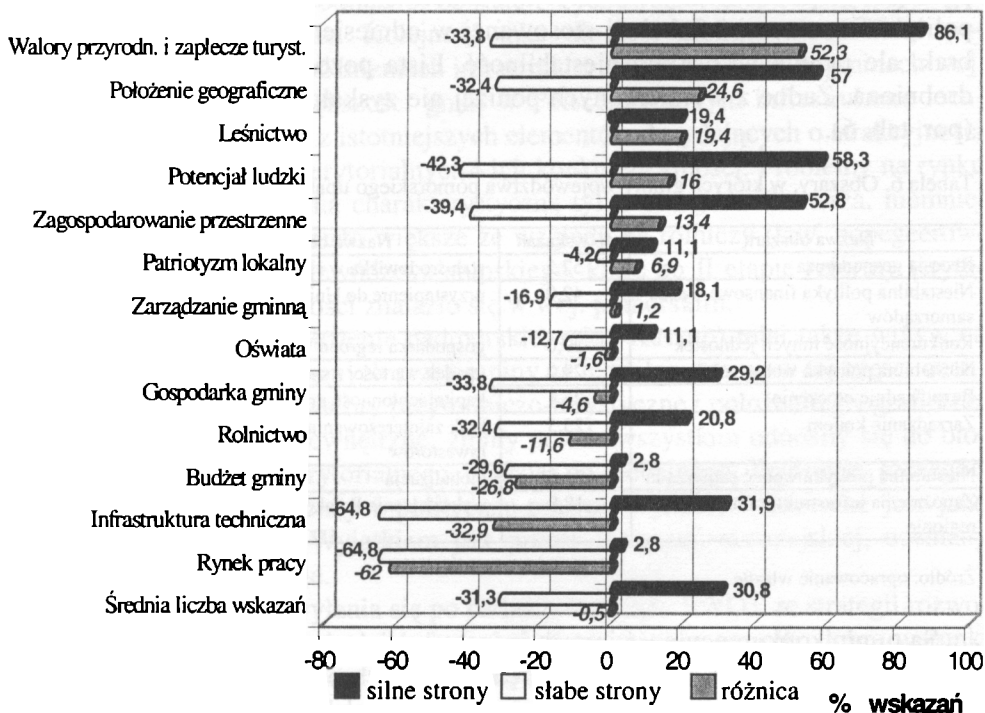
Źródło: opracowanie własne.

Na podstawie omówionej części analizy SWOT wyłoniono obszary, które gminy uważają za swoje atuty oraz które są traktowane jako słabości.

Uporządkowane i pogrupowane wyniki tak, by można było dokonać porównania, przedstawiono na rys. 1. Obserwując różnicę między liczbą wskazań, można zobaczyć, że istnieje możliwość wyodrębnienia obszarów będących przewagą gmin województwa pomorskiego, takich jak: walory środowiskowe i zaplecze turystyczne, położenie geograficzne, leśnictwo, potencjał ludzki i zagospodarowanie przestrzenne, obszarów będących ich słabymi stronami. Te drugie to przede wszystkim rynek pracy, a także infrastruktura techniczna, budżet gminy i rolnictwo. Wyodrębniono ponadto obszary neutralne, charakteryzujące się podobną liczbą silnych i słabych stron. Do tej grupy włączono patriotyzm lokalny, zarządzanie gminą, oświatę oraz gospodarkę gminną.

Podobne badania w obrębie pytań otwartych z ankiety wykonano dla drugiej części analizy SWOT, dotyczącej otoczenia. Choć liczba stworzonych klas jest podobna jak w sytuacji wewnętrznej – 15, to już średnia liczba wskazań jest mniejsza. Żadna z opcji nie przekroczyła progu 50%. Zbliżyła się do niej (por. tab. 5) jedna odpowiedź, mianowicie programy/fundusze unijne. W tej grupie, czyli opcji wybranych co najmniej przez co trzeci samorząd, znalazły się ponadto perspekty-

wy lub plany poprawy stanu dróg i komunikacji drogowej, bliskość ośrodków bądź rynków zbytu pozytywnie oddziałujących na gminę, a także – nazwany umownie – nowy styl życia. Chodzi tu o zmianę zachowań dotyczących spędzania czasu, a co za tym idzie rozwój agroturystyki, aktywnej turystyki, modę na spędzanie czasu wolnego z dala od zgiełku miast, większe przywiązywanie wagi do zachowań proekologicznych. Prócz tego gminy upatrują szanse na szybszy rozwój we współpracy podejmowanej z innymi jednostkami lub w ramach stowarzyszeń, a także chcą wykorzystać przewagę, jaką daje atrakcyjność turystyczna i inwestycyjna regionu, w ramach którego funkcjonują. Rządziej widzą swoje szanse w dużym zainteresowaniu ze strony inwestorów czy też przemianach cywilizacyjnych i związanym z nimi rozwojem nowych technologii, np. internetu, informatyzacji lub nowych sektorów przemysłu, głównie przetwórstwa. Z tego powodu zaliczono te odpowiedzi do grupy drugiej. Do opcji, podobnie jak dwie poprzednie, wybranych przez co piątą gminę włączono ponadto sprzyjającą politykę władz krajowych, i to na wielu płaszczyznach: prawnej, komunikacyjnej, gospodarczej, w której podkreśla się przede wszystkim wspieranie rozwoju MŚP.

Rys. 1. Porównanie silnych i słabych stron gmin województwa pomorskiego przedstawionych w strategiach

Źródło: opracowanie własne.

Tabela 5. Obszary, w których gminy województwa pomorskiego upatrują szans rozwojowych

Nazwa obszaru	% wskazań	Nazwa obszaru	% wskazań
Programy/fundusze unijne	46,5	inwestorzy	22,5
Poprawa komunikacji drogowej i stanu dróg	40,8	sprzyjająca polityka władz krajowych	19,7
Oddziaływanie silnych ośrodków	39,4	integracja z Unią Europejską	18,3
Nowy styl spędzania czasu wolnego	39,4	gospodarka kraju	16,9
Współpraca/wpływ innych jednostek	38,0	sprzyjająca polityka władz regionalnych	15,5
Atrakcyjność regionu	32,4	wzrost współczynnika skolaryzacji	8,5
Rozwój nowych technologii	22,5	rozwój samorządności	8,5

Źródło: opracowanie własne.

Listę czynników stanowiących źródło niepokoju gmin otwiera recesja gospodarcza i jej przejawy. Do najczęściej wymienianych należy bezrobocie i związane z nim ubożenie społeczeństwa, a także brak środków na jego zwalczanie. Gminy wiążą kryzys ekonomiczny z brakiem środków w budżecie nie tylko na likwidację bezrobocia, ale także np. na oświatę. Z brakiem koniunktury jest także powiązany spadek liczby inwestycji. Ponadto samorządy mają zastrzeżenia do polityki finansowej i fiskalnej stosowanej w odniesieniu do gmin. Zarzucają jej brak, ale przede wszystkim niestabilność. Lista pozostałych zagrożeń jest rozdrobniona. Żadne z wymienionych poniżej nie zyskało więcej niż 30% wskazań (por. tab. 6).

Tabela 6. Obszary, w których gminy województwa pomorskiego upatrują zagrożeń rozwoju

Nazwa obszaru	% wskazań	Nazwa obszaru	% wskazań
Recesja gospodarcza	52,5	stan środowiska w regionie	18,8
Niestabilna polityka finansowa wobec samorządów	42,0	przystąpienie do Unii Europejskiej	18,8
Konkurencyjność innych jednostek	29,0	gospodarka regionu	17,4
Niestabilna polityka wobec rolnictwa	29,0	upadek wartości moralnych	13,0
Bezpośrednie otoczenie	26,1	kapitałochłonność produkcji	11,6
Zarządzanie krajem	23,5	brak zainteresowania ze strony inwestorów	8,7
Niestabilna polityka wobec samorządu	21,8	globalizacja	5,8
Zapóźnienia infrastrukturalne w regionie	18,8	wykształcenie Polaków	2,9

Źródło: opracowanie własne.

Są tu np. konkurencyjność innych jednostek, niekorzystna, a wręcz zła polityka rządu wobec rolnictwa, objawiająca się brakiem ochrony rodzimych rolników czy brakiem koncepcji co do rozwiązania problemów polskiego rolnictwa. Co czwarta zapytana gmina obawia się tego, co dzieje się w jej bezpośrednim otoczeniu lub krytykuje sposób zarządzania państwem, a w szczególności postępującą centralizację, brak lub zaniechanie koniecznych reform, niesprawną administrację rządową

czy walki polityczne w kręgach władzy. Oprócz tego zwrócono uwagę na brak planów rozwoju, spójności polityki społeczno-gospodarczej czy koordynacji decyzji w kręgach władzy. Próg 20% przekroczył także zarzut mówiący o niekorzystnej i niestabilnej polityce w stosunku do samorządów, dużej liczbie niespójnych przepisów lub braku precyzji przy ich tworzeniu. Ze względu na dość rozbieżne obszary, nie dające się zagregować tak jak w przypadku silnych i słabych stron, nie wykonano analizy konfrontującej liczby wskazań pozytywnych i negatywnych dotyczących każdej sfery.

5. Wnioski

Badania miały na celu przedstawienie poglądu gmin na temat sytuacji własnej jednostki terytorialnej z perspektywy analizy SWOT znajdującej się w strategiach rozwoju. Można zauważyć, że gminom łatwiej przychodzi opis sytuacji wewnętrznej jednostki niż relacji z otoczeniem. Świadczy o tym zarówno liczba poruszanych obszarów do analizy, jak i częstotliwość wskazań.

Przedstawiając sytuację wewnętrzną, gminy najczęściej analizują infrastrukturę techniczną, rynek pracy, rolnictwo, oświatę i wychowanie, gospodarkę oraz zagospodarowanie przestrzenne. Kolejność taka nie jest zaskoczeniem. Dość powszechnie mówi się o zapóźnieniach infrastrukturalnych nie tylko w gminach woj. pomorskiego, ale i w większości gmin w Polsce. Poza tym infrastrukturę techniczną uważa się za jeden z istotniejszych elementów decydujących o atrakcyjności inwestycyjnej jednostek terytorialnych i ich konkurencyjności. Problemy na rynku pracy również nie są cechą charakterystyczną tylko dla gmin Pomorza, niemniej jednak ich nasilenie jest dużo większe ze względu na rolniczy (tzw. popegeerowski) charakter byłego województwa śląskiego, które po II etapie reformy terytorialnej kraju prawie w całości znalazło się w woj. pomorskim.

Charakter regionu (położenie nadmorskie, rejon Kaszub) miał także wpływ na określenie czynników uznanych przez gminy za ich silne strony, w tej części analizy bowiem dominowały walory przyrodniczo-turystyczne i położenie geograficzne.

Analizując czynniki zewnętrzne, gminy przede wszystkim odnosiły się do otoczenia bliższego, czyli terytorialnego, rzadziej do globalnego. To drugie, szczególnie jego makroekonomiczny i polityczno-prawny wymiar, traktowane jest jako przeszkoda rozwojowa. Wyjątkiem jest proces integracji europejskiej, oceniany zdecydowanie pozytywnie.

Sytuację gmin, jaka wyłania się po badaniach analizy SWOT ze strategii rozwoju lokalnego, można przedstawić skrótowo w następujący sposób: dobre warunki wypoczynkowo-turystyczne z jednej strony i problemy z dużą liczbą osób pozostających bez pracy potęgowane niesprzyjającą sytuacją gospodarczą kraju z drugiej. Poprawę sytuacji rokują fundusze płynące z Unii Europejskiej oraz plany modernizacji infrastruktury drogowej.

Literatura

- [1] Broł R., Maciejuk M., *Wspieranie przedsiębiorczości w strategii rozwoju lokalnego*, [w:] *Funkcjonowanie samorządu terytorialnego. Doświadczenia i perspektywy*. tom 1, red. S. Dolata, Wyd. Uniwersytetu Opolskiego, Opole 1998.
- [2] Gierszewska G., Romanowska M., *Analiza strategiczna przedsiębiorstwa*, PWE, Warszawa 2003.
- [3] Gorzelak G., Jałowiecki B., *Refleksje o strategiach lokalnych*, [w:] *Koniunktura gospodarcza i mobilizacja społeczna w gminach*, red. G. Gorzelak, B. Jałowiecki, „Studia Regionalne i Lokalne” 1998, nr 25 (58).
- [4] Myna A., *Rozwój lokalny, regionalne strategie rozwoju, regionalizacja*, „Samorząd Terytorialny” 1998, nr 11.
- [5] Zalewski A., Ziółkowski M., *Strategie rozwoju gmin w Polsce*, „Samorząd Terytorialny” 1997, nr 1-2.
- [6] Ziółkowski M., *Zarządzanie strategiczne w samorządzie gminnym*, [w:] *Gospodarka lokalna w teorii i praktyce*, red. D. Strahl, Prace Naukowe AE we Wrocławiu nr 979, Wrocław 2003.

SELF-EVALUATION OF LOCAL AUTHORITY UNITS' SITUATION INCLUDED IN THE STRATEGIES OF COMMUNES

Summary

The article presents the results of the research on the subject of the communes situation from the point of view of territorial units. The basis of the conclusions drawn was SWOT analysis presented in local development strategies.